

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 16 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Instituția Tipografică”.

Abstracțiunea.

Momentul culminant al sârbărilor millenare a trecut; declinul acestor sârbări a început; alte momente, care se ridică nivelul entuziasmului, sau se măresc splendoarea festivităților, nu mai sînt; închiderea expoziției, cu ori-câtă pompă s'ar face, nu poate fi luată drept un asemenea moment.

Putem deci zice un cuvânt asupra succesului acestor sârbări, — succes material și moral.

Succes material? — Nu-l cunoaștem. Știm atîta numai, că până și foile maghiare vorbiau de... posibilitatea unui faliment. Expoziția n'a dat rezultatele ce se așteptau, — aceasta e sigur, — și Jidani, cari au pus și au riscat capitaluri în această întreprindere-națională, nu sînt nici-decum încântați de chipul cum și-au plasat banii. Succesul material a fost mai pe jos de așteptările chiar a celor mai presimiști.

Succes moral? — Nici unul. Aci falimentul e sigur, e evident. Exceptând cele câteva telegrame, destul de răci, ale câtorva suverani, ce alt succes moral s'ar pute înregistra în seama milleniului? Și chiar telegramele!... Toate, până la una, erau adresate Domnitorului, ca o simplă curtoisie, obicinuită în asemenea împrejurări; cele mai multe nu făceau nici o mențiune de națiunea maghiară, singura, carea, împreună cu Jidani, sârbătorea milleniul descălecării lui Árpád.

Judecăm rece, cu imparțialitate și fără prevenire și nu vedem ce altceva s'ar pute socoti ca un succes moral pentru milleniul, chiar dacă, — și aci e mare chestiune, — am socoti telegramele amintite ca un astfel de succes.

Nesuccese? — cât lumea!

Mai întău, faptul că naționalitățile din patrie s'au ridicat contra acestor sârbări, le-a luat dela început ori-ce prestigiu. Cum s'ar mai pute pretinde că sârbările millenare sînt ale Ungariei, când majoritatea locuitorilor sei protestează contra risipei ce se face cu banul public, pentru a se mistifica lumea străină asupra adevăratei stări de lucruri din această țeară? Cele câteva vagoane de țărani de alte naționalități, ridicați de funcționarii administrativi și de gendarmi și cele câteva sute de copilași de ai noștri, duși cu de-asia la Budapesta, nu vor da sârbărilor millenare prestigiu ce li-l-a luat protestul solemn al naționalităților, nici splendoarea ce ar fi avut-o, când ele ar fi fost într'adevăr sârbările patriei.

Protestările energice și sgomotoase, ce s'au ridicat contra acestor sârbări, în

afară de hotarele Ungariei, sînt osânda lor iremediabilă. Ne mai pomenim!... Maghiarii își sîrbează aniversarea lor de o mie de ani, ear' popoarele învecinate, care ar fi trebuit, — într-o stare normală de lucruri, — să se bucure de bucuria vecinilor, se ridică în contra lor și protestează și denunță lumii sârbarea lor ca o înscenare făcută pentru a se ascunde situația anormală ce s'a creat popoarelor nemaghiare din Ungaria și pentru a avea un titlu mai mult la sîrșirea celei mai odioase ignominii: a desnaționalizării silită, a maghiarizării prin toate mijloacele a unor întregi popoare de altă limbă, de altă lege, de altă origine. Astfel, a protestat poporul din regatele Serbia și România, a protestat tinerimea universitară a tuturor naționalităților arice dela universitatea din Viena, protestează acum întreaga Viena social-cristină!

Și lumea străină?... celelalte state și popoare ale Europei-apusene?... Zimbesc, cu oare-care cruzime când nu rid cu hohot de sîrșirile ce se fac în scopul de a le impune cu milleniul árpádian! O clamoare de indignare, amestecată cu o nesfîrșită hilaritate, se ridică din întreaga presă europeană; toate foile își permit luxul de a le puținel la vale pe arangatorii acestui grotesc tîmbălău și toate se folosesc de ocazie pentru a da lecții de bună cuviință, de modestie și de moderație „liberailor” de carnaval și de operă-bufă, cari se găsesc în fruntea afacerilor în Ungaria și cred că totul li-e permis față de naționalitățile nemaghiare.

Apoi se ne ierte impresarii millenari, cir- și ne-circumciși, — acesta înseamnă faliment moral în toată regula. Căci se ni-se arête un stat, se ni-se arête un popor, — unul singur, — care se fi aprobat sârbările millenare și a căruia opinie se nu se fi ridicat categoric contra lor. Nici chiar Turcii n'au simțit în vinele lor sângele turanian curgîndu-le mai repede și mai vesel și inima tresărîndu-le la amintirea originii asiatice comune, acum cu privilegiul milleniului lui Árpád; chiar și ei, frații, s'au ridicat contra fraților!...

Dar' pentru-ce acest incontestabil și iremediabil faliment moral? se vor întreba mulți, de bună seamă.

Causele sînt numeroase și complicate. E regimul „liberal”, care ne cărmuește; sînt excesele ce se fac pe seama naționalităților nemaghiare și care au revoltat spiritul de dreptate și umanitate al tuturor; e trufia ridicolă a cărmuitorilor, cari nu se sfîșie de a provoca pe toată lumea și cari devin antipatici tuturor cu șovinismul lor ridicol; e tovarășia frățescă a Maghiarilor, în această întreprindere,

cu poporul cel mai materialist și mai detestat din toate; — și altele, și altele...

Dar' printre aceste cauze este de sigur și aceea pe care d. Charles Loiseau a remarcat-o în sarcasticul articol ce l-a publicat în „la Vérité” din Paris și din care am dat și noi, în traducere, principalele pasagi: *E abstracțiunea care dominează aceste sârbări: descălecarea lui Árpád.*

Árpád!... Dar' ce-i arde lumii de Árpád? Cine a fost Árpád, mai la urma urmelor, și ce poate se însemneze, pentru Europa modernă, descălecarea lui de acum o mie de ani pe câmpiile Pannoniei?... Descoperita Árpád praful de pușcă? Fost-a el un mare binefăcător al umanității? Adus-a el civilizației vre-un mare și neperitor serviciu, care să-i dea drepturi la recunoștința lumii?...

Nimic din toate acestea! Árpád e pentru mai toată lumea un ilustru necunoscut; ear' cei cari au oblicat câte ceva de el, știu atîta, că el a fost șeful unei oarde barbare, care a trecut pe locurile aceste, prădînd, pustiind, trecînd sub sabie și foc tot ce-i sta înainte... Vor înțelege poate și descendenții lui, cari li sârbătoresc a mila aniversară, că nu prea este aci material de entuziasm pentru Europa modernă...

Ungaria nu s'a prezentat în fața lumii, cu ocazia milleniului, ca o țeară compusă din mai multe popoare, dar' puternică prin solidaritatea lor, prin iubirea și înfrățirea dinre ele; ea nu s'a prezentat ca o țeară, în care, după o mie de ani, prin o înțeleaptă ocărmuire și prin iubire și pri comună conlucrare a tuturor fiilor se, s'au realizat pe toate terenele progrese de acele care merită să atragă atențiunea și simpatia lumii culte; ea nu s'a înfășoșat ca o țeară, ai căreia fii se întrec în a expune vîzului și judecării Europei, cea-ce înțelegerea lor frățescă a putut să producă pe terenul industrial, cultural, tiencific, — într'un cuvînt pe toate terenele activității omenești.

Nu!

Ci Ungaria s'a înfășoșat desbinată; ea s'a înfășoșat, ca patria luptelor intestine celor mai încete și a prigonilor celor mai sîlăbace contra a tot ce nu e maghiar, — o țeară, care dacă nu presintă Europă nimic extraordinar cu expoziția sa, nu presintă nici măcar privilegiiu unei armice și frățesci conviețuiri a șapte popoare, deosebite prin limba, prin legea, rin datinele și prin originea lor, dar' p care împregiurările le-au făcut să trăiească împreună, și pe care o înțelegere lătinată a intereselor și pericolelor lor cunune le fac și azi să se iubească, să se timeze, să se spriginească reciproc în esvoltarea lor și să

alcătuiască astfel o țeară fericită, bogată, puternică și prosperă.

Abstracțiunea istorică și mucegăită a descălecării lui Árpád dominează toată sârbarea millenară, — și aceasta e una din principalele cauze ale falimentului seu moral și nesuccesului seu material.

În șovinismul lor exagerat, arangia torii petrecerilor și expoziției din Budapesta nu s'au gîndit că s'ar pute și aceea ca Europa să nu se pasioneze din cale afară de legendarul cuceritor și pîrinte al Maghiarilor și că s'ar pute găsi și oameni mai puțîn árpádofili, cari să nu voiască a-și lăsa afacerile și a se pune în cheltueală pentru o abstracțiune goală, pentru povestea unui sângereros erou, care nu s'a distins prin nimic mare și, — fără să aducă vre-un serviciu umanității, — i-a lăsat numai dureroase și triste amintiri.

Și domni arangiatori au făcut o socoteală greșită, deoarece-ce lumea străină, căreia legenda lui Árpád îi era, în cazul cel mai bun, indiferentă, s'a vîzut, din incidentul milleniului, îndemnată să privească mai deaproape la adevărata stare de lucruri din Ungaria; și această lume străină s'a convins, că în patria noastră e ceva ce nu mai poate dăinui.

Așa încît un rezultat au avut, totuși, și sârbările millenare, dar' nu acela la care „patrioții” noștri se așteptau, ci un rezultat cu totul contrar: Ele au fost o ocaziune mai mult de a se cunoaște regimul sub care trăim noi în această țeară, poreclită a liberalismului și constituționalismului celui mai cuintesențiat.

Abstracțiunii istorice a descălecării lui Árpád s'a opus deci, dela sine, anomalia actuală și concretă a regimului intolerant, prigonitor și abuziv ce se practică în statul poliglot al Ungariei; — și aceasta e un mare câștig pentru noi, naționalitățile asuprite.

Goluchowski și guvernul României.

În ședința dela 12 Iunie a comisunii pentru afacerile externe a delegațiunii ungare, delegatul Berzeviczy, vorbind despre România, s'a pronunțat, conform dării de seamă oficiale, ce se imparte la ziare, în următorul mod:

„Poate că nu mi-se va lua în nume de rău, dacă, apreciînd atitudinea politică a României mă voiu călăuzi azi, tot așa ca și acum doi ani, când în aceeași afaceri, luasem aici cuvîntul, în primul rînd de punctul de vedere al greutăților, care iesvoresc din convența unor cercuri politice din România pentru agitațiunile naționaliste dela noi. Măneînd din acest punct de vedere, aderez fără rezervă la recunoștința, pe care a expri-

mat-o ministrul de externe privitor la politica extrem de loială, pașnică și prudentă a regelui României. Constatez de asemenea bucuros, că în atitudinea guvernului român față cu mișcarea irredentistă (!? Red. Trib.) în ultimele vremuri hotărît s'a produs o îmbunătățire, în urma căreia nu se justifică de loc temerile, căroră predecesorul ministrului le-a dat expresie în cazul unei schimbări a ministerului, care de atunci s'a și întemplat.

„Cu toate acestea însă nu pot aprecia decât cu oare-care rezervă toate aceste fenomene, precum și peste tot stările românești. Întău și întău pentru-că nu tîm potrivit, ca șovinismul național, care ese la iveală în structurile largi ale populațiunii române, precum și politica aventurieră a agitatorilor, să fie sprginite și așa zis nutrite din partea noastră printr'o măsură exagerată cu care sînt laudate progresele, importanța și rolul politic al României. Ear' mai în urmă, nu pot scăpa pe deplin de temerea, că dacă în timp de pace nu-i succede României a năbuși astfel de curente, care se îndreaptă în contra integrității unui stat (!? Red. „Trib.”) ce face parte din tripla alianță, — cu greu se va pute valida în praxă alipirea ei la politica triplei alianțe într'o complicațiune ce s'ar produce, care alipire în timpurile mai recente de repețe-ori a fost scoasa la iveală cu laudă...”

Ministrul de externe Goluchowski, răspunzînd mai multor oratori, s'a pronunțat privitor la cele zise de Berzeviczy în modul următor:

„Delegatul Berzeviczy fi mulțumesc pentru recunoșterea că stările din România într'adevăr s'au îmbunătățit. În această privință nu este iertat să cerem mai mult, decât se poate ajunge în realitate. Nici un guvern din România nu poate interzice cetățenilor se, a împărtași bucuriile și suferințele cu conaționalii lor afară de hotare; dar' se înțelege, nu vom îngădui, ca acolo să se întemple ceva ce ar pute spori greutățile lăuntrice dintre granițele monarhiei noastre”.

Delegațiunile.

Delegațiunea ungara.

Comisiunea pentru afacerile externe a delegațiunii ungare a ținut prima ședință la 11 Iunie. Credem interesant a da seamă și despre-cele vorbite în ea, nu doară pentru vre-o importanță a ei, ci din contră pentru lipsa ei de importanță, ca nici-odată până acum. Nu numai că lipsesc aproape toți aceia, cari

„FOIȚA TRIBUNEI”.

Din grația regelui.

Novelă istorică din timpul domniei regelui

August cel-tare.

De

Adolf Lippold.

(Urmare și fine.)

Regele privi cu ochii pîtrunzători prin cameră și un suris ușor juca împregiurul gurii sale, zîrînd o tremurătură abia de observat a ușii dulapului care se afla la stînga sa, întocmai ca și-cum ar fi fost trasă de dinlăuntru.

„Scusă, domnișoară!” zise el, apropiîndu-se de Thekla, care se încovoiaie adînc, ducînd mîna ei la buzele sale.

Scusă, că ne permitem a întrerupe pentru câteva momente cina amabilei locatare a acestei odăi; fiica fostului maistru superior de vîntătoare al tatălui meu, d-ra d'Uechtritz știe de sigur că vîntătorii urmăresc adese-ori vîntatul și pe teritor străin și fiind și noi, eu și cu doamna contesă în acest moment la vînat și — regele se opri un moment zîmbînd.

„La vînat?” mormăi Thekla tristă.

„Da, d-șoară”, urmă regele. „Gîndiți-vă, un criminal a îndrăznit a intra aci și a se ascunde; toate încăperile afară de ale d-voastre

au fost cercetate dar' în zadar — în pripa căutării v'am surprins pe neașteptate, cu toate că sîntem siguri că criminalul nu se adă ascuns aci, căci l-ați fi găsit deja și d-voastră, fiind deja de 3 zile ascuns. Nu ați observat nimic, d-șoară?”

O roșeață ușoară acoperi frumoasa față a spîriatei fete.

„Nimic — Majestate!” răspunse ea cu o voce sigură.

„Mă gîndisem”, zise regele amical, „urmărirea mai departe ar fi deci zădărnice; chiar și dacă criminalul ar fi intrat în această casă, de sigur că a și fugit. Permiteți dar' d-ră a ne odihni nițel dela vîntătorearea noastră.”

„Și acest lucru — îl putem pune la loc” — și scoase din buzunarul seu un terzerol (pistol) dublu ornat cu fildeș și argint!

Nu îl băgă însă în buzunar, ci îl ținî în mîna după-ce condusesse pe contesa la un scaun, punîndu-se el singur în fața dulapului.

„Știți, d-ră, că tatăl d-voastră care era vestit ca bun trăgător la semn, m'a învățat în arta trasului cu arma? De sigur că atât de departe ca dinul nu am ajuns, cu toate-că nu greșesc nici-odată ținta mea.”

Contesa căt și Thekla, a căreia servitoare se depărtase, se uitau mirate la rege.

„Da, da, doamnelor mele”, urmă el zîmbînd, „pentru-că vă uitați atât de mirate, aș dori să vă dau un exemplu despre destoinicia mea cu această armă, ale căreia țevi sînt

încarcate cu plumb. D-voastră d-șoară, ca fiica unui bătrîn vîntor, nu vă veți spîria de sigur de ușoara ocnitură, pe cât timp contesa noastră e o loasă admiratoare a vînatului.”

„Priviți! Veți poziția cea mică și rotundă pe ușa dulului? Poziția de unde rees ornamentele petelui, cam două palme dela broască și la umătatea înălțimii unui bărbat?”

— Băgați de samă, — tocmai acest punct îl voiu găuri gloanțele mele!”

Thekla ascultîndorbele regelui, mai întău mirată și în ușa spîriată, — vieța iubitelui ei era în prejdie.

— „Unu!”

Contesa nu pî înțelege caprițîul rar al regelui, se uită r' mirată.

— „Doi!”

Thekla își frîna mîinile și se arună la picioarele regelui.

„Pentru nume lui D-zeu. Majestate — opriți-vă!”

Regele mira lăsat arma și se uită la înghenunchiata.

— „Ce vă e?” întrebă el.

Răspunsul rase cruțat tinerii și iritatei fete, căci ușa dulapului se deschise și căpitanul d'Eude a scosă din teacă ești dintr'însul seri și liniștit.

Regele pîrîi puțîn mirat de această aparițiune decât imoasa sa amică; buna contesă cădea dinprîsă în surprisă.

Thekla se ridică și se arună în brațele căpitanului, fără de a lua în seamă prezența regelui și a contesei.

Eude sărută cu gingășie fruntea iubitei sale și punînd sabia la picioarele regelui zise serios:

„Vă rog, Majestate, a nu învinovăți pe d-șoara d'Uechtritz, că am dat din întemplantare în această cameră și că am găsit printr'însa scăpare pentru 2 zile. Sîntem prieteni din copilărie, acum îmi e însă mai mult — e logodnica mea și...”

„Și din această cauză era să-mi cadă aproape în brațe, când voiam să număr trei? — Înțeleg! Dar' ce s'ar fi întemplat dacă aș fi tras și fără de asta?”

„Atunci aș fi căzut de mîna regelui meu, păstrînd până la moarte onoarea damei mele; aș fi rămas de sigur în dulap dacă prin cădere nu presupuneam vre-o indispoziție a d-șoarei. Căpitanul d'Eude nu este deprins a se ascunde de gloanțe!”

„Sînteți un nobil curagios și un oficer brav!” zise regele privind cu plăcere la tîneșă pîreche; sper că vom avea în cîrînd ocaziune a întrebunța mai bine astfel de oameni, decât a-i trimite la închisoare; după cum mai observ, sînteți deja prigonierul acestei frumoase și bune domnișoare.

Regele se aplecă, ridică spada lui d'Eude și redîndu-i-o urmă mailestos:

„Vă redăm spada din grație, vă avușăm la gradul de maior și vă învîtam tu so-

cietatea prietenei noastre, a contesei de Cosel, ca mosafiri la nunta maiorului cu protec-toreasa sa, ceea-ce o sper în cîrînd!”

După aceasta regele dădu brațul contesei și pîrîsi cu aceasta odaia, aruncînd o privire binevoitoare asupra pîrechii.

Am mai puté istorisii publicului cetitor multe și mîrînte asupra sentimentelor tinerii pîrechi, asemenea asupra mirării credincioasei Sabine, a credinciosului Georg și a curagiosului Ioan d'Eghydi, dar' condeiul nostru e prea slab a puté descrie toate și din această cauză o și lăsam.

Cu toate acestea, cronica orașului Meissen ne informează, că în luna Maiu a anului 1704, în ziua înălțării la cer a domnului nostru Isus Cristos, se celebră cununia maiorului saxon Curt d'Eude cu d-ra Thekla d'Uechtritz cu cea mai mare pompă și că regele August împreună cu contesa de Cosel nu numai că fură față la cununie dar' și participară la sârbările care durară mai multe zile; deasemenea el boteză la un an prima odrăslă a acestor fericiti.

Se înțelege de sine, că nici Ioan d'Eghydi nu lipsi la toate aceste sârbări și chiar cavalerul d'Aubigny, care se afla acum pe deplin vindecăt, fu de față ca un adevărat cavalier.

München,

Salo.

altă-dată agita în aer buzdugane árpádiane: Apponyi, Horánszky, Beöthy etc., dar semnificativă a fost mai ales purtarea Ovreului Max Falk, precum știm raportorul de vre-o douăzeci de ani al acestei comisii. Până acum întotdeauna făcea și el „exposeuri”, în numele „nației” despre, cum înțelege ea, politică externă, exposeuri adese-ori mai lungi decât ale însuși ministrului. De astă-dată a fost tare „modest”, s'a mulțumit cu cele spuse de ministru în comisiunea delegațiilor austriece, fără ca ministrul să fi expus ceva și în delegațiunea națiunii singure alcătuitoare de stat.

S'a schimbat vremurile și cu ele și tactica patriotică a raportorului ovreu — Max Falk. Vremile însă se vor schimba și mai mult, și raportorul emeritat al aspirațiilor în afară ale națiunii se va schimba și mai mult, dacă peste tot de astă-dată pentru ultima-ora n'a funcționat ca atare.

Așadar, dacă ne-am hotărât să dăm seamă și despre cele zise în această comisiune, cu toată neînsemnătatea ei, este mai ales pentru a urma etapele evoluției politice ce se pregătește în monarhia noastră.

Președintele Tisza Kálmán pune în dată întrebarea, dacă ministrul de externe are să-și repească aici expozel desăfășurat în delegațiunea austriacă și cunoscut tuturor. (Așa întrebare n'a fost încă nici-odată pusă în delegații).

Falk „expune”, că „ambele delegații sunt pe deplin independente una de alta”. (Parcă asta nu se știa și până acum de ori-și-cine! Dar fumuri trebuie debitate la orice moment, se înțelege!) și delegațiunea ungărilor n'are cunoștință oficială despre expozelul făcut de contele Goluchowski în delegațiunea austriacă. „Cu toate acestea”, zice Ovreul Falk — este poate de prios a ști că ministrul de externe se-și reînnoiască și aici expozelul, de oare-ce membrii delegațiilor ungare au urmat cu atențiune dezbaterile în comisiunea delegațiilor austriece și au cunoștință despre expozelul ministrului din mare.

Archiep. Samassa ar pute să împărtășească punctul de vedere al referentului numai atunci, dacă ministrul de externe ar declara, că textul publicat în ziare este autentic.

Goluchowski declară, că stă la dispoziția dlor membri și poate repeți întreg expozelul, sau a da un mic extract din el. Întrucât însă el a eșuat ziarele au reproduces exact expunerile lui.

Falk zice, că „expozelul ministrului de externe a făcut asupra sa o impresie multumitoare într'un grad înalt, în ciuda formei lui oare-cum neobișnuit, care în primul moment de sigur o i-a isbit pe mulți. Uităndu-ne însă mai de aproape vom descoperi, că deosebirea este nu numai aparentă. Actualul ministru nu numai că cântă din același instrument, ca și predecesorul său, dar sunt același caracterul compoziției și melodia ei. Numai un alt virtuos șede acum la pian, și precum uici nu se poate altfel, individualitatea și temperamentul său se exprimă altfel în modul de a reda; el apasă mai energic pe clavesuri, ia un tempo mai repede și nu disprețuiește pedalul.

De altminterie, principiile politice sale sânt tot aceleași, cari erau normative pentru predecesorul său. Aceste principii actualul ministru de externe le-a caracterizat în expozelul său de ieri cu o precizie așa zicând clasică. (Parcă auzi pe oare-care Ovreu lingșind undeva în cafenea în giurul mesii, pe cel-ce vrea să-l înțele sau pe un al treilea, în companie cu acela cu care s'a înțeles să-l lingșească!)/...

Mai târziu analizând cele spuse de Goluchowski despre tripla alianță Ovreul spune: „Uitându-ne mai de aproape (cu ce față gravă prefăcută o fi zis-o vulpea bătrână!), se poate observa o schimbare surprinzătoare, și anume — precum pot să adaug imediat — o schimbare plăcut surprinzătoare (adece între zisele lui Goluchowski și ale lui Kálnoky) într'atâtea, că mai înainte simpla existență a triplei alianțe a fost indicată ca o garanție a păcii, care ține legate prin importanța sa morală toate acele năzuințe, care, poate, pot fi îndreptate contra intereselor apărute de tripla alianță

Dacă însă tripla alianță va fi capabilă și de o acțiune, și anume de acțiune rodnică, aceasta n'ar pute-o spune nimeni cu siguranță. Mai departe lumea își închipuia o astfel de acțiune, dacă peste tot se va înțeplea v'odată, în așa mod, că ea va fi îndreptată contra uneia sau mai multora dintre celelalte puteri europene, care au tendințe contrare triplei alianțe. În decursul anului trecut s'a înverdat, că tripla alianță a exercitat efectul său hotărâtor nu numai prin simpla sa existență, ci printr'o acțiune energică asupra

mersului politice europene, și anume, nu printr'o acțiune contra căreia sau cutărei puteri, ci la o altă cu toate puterile (Ce sofistice! Ce palavre!) așa încât cunoscuta întrebare: unde adevărat este Europa? a devenit fără înțele (Ovreul înadins vorbește ca un student din clasa a VI-a gimnasia!). Căci această Europă într'adevăr era aci și s'a dovedit în mod admirabil într'un moment critic, ale cărei primejdii erau poate, mai mari, decât se poate crede. Tripla alianță alcătuită simbului acestei puteri imposante ear' în tripla alianță earăși monarhia noastră ocupă locul de frunte (!) ce i-se cuvine. Ear' dacă însuși d' ministru de externe așa de modest este, a pune în expozelul său la al doilea plan partea sa în această acțiune, comisiunea are datorința a-și aduce prinos deplină sa recunoștință pentru această activitate rodnică și hotărâtoare a contelui Goluchowski, îndreptată într' menținerea păcii, precum și într' concordia între puterile mari”.

Oratorul găsește „foarte îmbucurătoare” cele zise de ministru despre politica Rusiei peste tot, ear' îndeosebi despre raporturile noastre cu această putere. „Precum știm, în timpurile din urmă s'a afirmat de către mulți și adese-ori, că influența noastră în Orient scade mereu, sau că e nimicită cu totul; că nu numai statele mici de pe Balcani, dar și Turcia s'a aruncat în brațele Rusiei. Este experiență veche, că ori de câte-ori se întâmplă în Orient ceva ce pare a fi (sic!) nefavorabil pentru monarhia noastră, totdeauna răsună zicala: *cherches la Russie!*”

Pe baza aserțiunilor ministrului, Falk consideră „această bănuială ca neînțeleasă” și că „prin urmare (!?) elementele calte ale statelor orientale nu vor pute conta pe unele iluzii”.

Vorbind la sfârșit despre Turcia, Ovreul Falk spune între altele, că spusele ministrului sânt „sfatul unui prieten; și date fiind cunoscutele simpatii, pe care le nutrim noi, aici în Ungaria, pentru Turcia, de sigur nu ne expunem bănuielei de a fi malițioși, dacă din partea delegațiilor ungare apăsăm oare-cum, în oare-care formă, asupra sfaturilor ce i-le-a dat ministrul”.

La propunerea lui Falk comisiunea a votat unanim „deplin consimțământ” cu politica urmată de contele Goluchowski.

Delegațiunea austriacă.

În aceeași zi și-a ținut ședința și comisiunea bugetară a delegațiilor austriece, unde, precum am adus în numărul cu data de Sâmbătă, deputatul cehin Dr. Kramarz a protestat contra salutului adus milleniului, de către președintele delegațiilor, bar. Chlumetzki, în ședința de deschidere.

În ședința dela 11, același delegat a ridicat protest și contra introducerii pavilionului bosniac la expoziția millenară, care este o expoziție „exclusiv națională-maghiară, unde tot ce străluc și așa zis bațjocorit. La o astfel de expoziție n'au absolut nimic ce căuta Bosnia și Ertegovina, la a cărei ocupațiune noi am contribuit cu 70%. Bosnia nu este provincie ungărilor și sperăm, că nici pe viitor nu va fi; deși expoziția bosniacă este pe deplin interesantă, aici, la expoziția aceasta millenară nu este locul ei. Dacă ar fi aici expoziție internațională, n'am pute obiecta nimic”.

Kállay își dă și el „expozelul” său despre provinciile ocupate.

Meetingul din Viena.

Printr'o întârziere neexplicabilă, sântem puși în imposibilitatea de a publica azi continuarea raportului despre *marele meeting din Viena*. De aceea dăm loc altor articoli privitori la această cauză.

Aderența Românilor.

Raportorul nostru a făcut, la începutul raportului său dureroasă constatare, că din partea Românilor n'a sosit la adresa marelui adunări social-cristine decât 7 telegrame și 5 scrisori. Constatăm cu bucurie, că interesul Românilor față de acest meeting a fost cu mult mai mare, decât s'ar pute crede după numărul aderențelor. Las că mulți dintre Români cari cu încordată atențiune și cu vie recunoștință au privit în ziua de 9 Iunie spre Viena, n'au trimis telegrame, din simplul motiv, că au pățit-o de repește-ori, mai în urmă cu ocaziunea meetingului studențimii ariace naționale, de telegramele nu li-s'au expedit din partea oficiilor, — dar' avem acum dovezi, că în cazul acesta multe din telegramele trimise au fost inhibitate și oprite.

Primim chiar o scrisoare din *Ileanda-mare*, în care ni-se spune tocmai cu provocare la constatarea raportului nostru, că numai din comitatul Solnoc-Doboka, fostul pașalic al lui Bánffy, s'au trimis în 6-7 Iunie

8 scrisori, ear' în 8 Iunie mai multe telegrame din diferite părți.

Evident însă multe dintre scrisori au fost oprite, *reținute*, cine știe unde, ear' telegramele inhibitate.

Eată una dintre scrisorile trimise din părțile acelea:

Ileanda-mare, 6 Iunie 1896.

Domnii sale domnului Alex. Vaida-Voevod în Viena etc.

„Din incidentalul marelui meeting care se arănză în 9 a lunii c. cu scopul de a da expresie vie pentru apărarea și susținerea celor mai sfinte drepturi naționale creștinești, în numele alegătorilor români din cercul Ileanda-mare vă felicit și vă doresc cele mai strălucite succese, asigurându-vă de stima nemărginită, de alipirea neclintită pe care v'le păstrează cu mult devotament și scumpătate acest asuprit popor, care într' toate v'le știe aprecia meritele ce le câștigă prin aranjarea astor fel de s'erbări pentru recăstăgarea drepturilor naționale creștinești și egalitatea tuturor naționalităților.

Bunul Dumnezeu să vă țină pe toți la mulți fericiți ani, spre bucuria și fericirea neamurilor asuprite.

Trăească Dr. Lueger, neobositul și neînrântul luptător pentru creștinism și egalitatea asupritelor naționalități!

Trăească Dr. Scheicher și ceilalți celebri oratori dimpreună cu toți participanții meetingului!

Trăească tinerimea ariacă!!

Piară șovinismul!!

În numele alegătorilor: *Vasile Nagy* etc. etc.

Afară de aceasta s'au mai trimis scrisori din *Dej, Gherla, Bilean, Reteag, Lăpuș, Olpret* etc.

Din *Blaj* s'a trimis următoarea telegramă:

„Das rumänische Volk Blasendorf und Umgebung begrüsst das vereinigte christliche Volk Wien und acceptiert dessen Beschluss. *Es lebe hoch Dr. Lueger! Hoch die Versammlung!*

In *Nahmen Mehrerer Onigor.*

(Poporul român în *Blaj* și giur salută poporul creștin al Vienei, întrunit în adunare, și primește conclusele acesteia. Să trăească Dr. Lueger! Trăească adunarea!)

Noi am expedit următoarea telegramă:

„Wir begrüßen mit Freude und Hochachtung die Versammlung der christlichen Freiheitmänner“.

Redaction der „Tribuna“.

(Salutăm cu bucurie și admirație adunarea bărbaților creștin iubitori de libertate).

Furia Maghiarilor.

Furia strînită în laghiari în urma strălucitului meeting din Viena, e așa de profundă, încât s'a auzit choul chiar și în parlamentul maghiar. — În ședința din 13 Iunie n. deputatul Holló Ljos a ținut o fulminantă vorbire contra lui Lueger și a partizanilor săi, îndemnând pe toți colegii săi, fără deosebire de partid să lupte cu această îndărătnicie la deșteptarea conștiinței și sine în societatea maghiară, precum lucră aceia la deșteptarea urei contra Maghiarilor.

Violenta vorbire a lui Holló a fost ascultată cu multă complăcere și cu dese întrepreri aprobătoare din partea „părinților patriei”.

La sfârșitul vorbirii sale, Holló adresă guvernului „vitejească” ierpelare, că că măsură are de gând a lua guvernul față de acele atacuri, pe care le îndreță contra Ungariei viceprimarul Vienei Dr. Leger și cari par a sta în legătură cu altfel de atacuri, având „ambele scopul de a strî viața economică a Ungariei prin tot felul de încercări perfide și mincioase, de a-i slă creditul, de a-i micșora autoritatea înaint străinătății, cu un cuvânt de a promova dăpănarea materială și morală a Ungariei”.

Judicatura Curiei.

— Ședința parlamentului maghiar, ținută în 13 I. c.

La dezbateri s'au ținut 7, 8 și 9, privitor la tractarea alegătorilor cu mîncări și beuturi.

Primul la cuvîntul s'ontai Soma. Vorbește contra acestui pagraf, susținînd, că se vatămă bunăcuviința politică, dacă se înarticlează în lege tracta alegătorilor cu mîncări și beuturi. Dacă guvernul vrea să stabilească în lege speșele transport ale alegătorilor, ar trebui să ducă o lege și despre aceea, că după-ce fee „mennu” să se tracteze alegătorii în diferite ținuturi. (Iaritate generală). — Vorbitor recomandă respingerea §§. 8 și 9 și priește referitor la §. 7 un amendament al lui Lajoy.

Issekutz Victor arată, căte pericole pentru viața constituțională ascunde în sine acest pagraf. Dacă tractarea cu mîncări și beuturi s'ar satori în lege, guvernul s'ar folosi de aceasta numai în interesul partidei sale și spre nimicirea opoziției. Oratorul respinge proiectul.

Contra mai vorbește și Kolozsvári-Kiss István, afirmînd că numitul pagraf ar'ave drept scop corupția alegătorilor. (Aplause în stînga extremă).

Ministrul de justiție Erdélyi respinge imputarea, că guvernul ar voi să stabilească în lege tractarea alegătorilor; el vrea din contră să pună anumite margini tractării. (Risete ironice în stînga și stînga extremă), fără de a refusa necesara tractare a alegătorilor săraci, cu mîncări și beuturi, căci altfel sute de mii de alegători nu și-ar pute exercia dreptul lor electoral. (Risete ironice la opoziție).

Visontai Soma: Cu speșe de tractare vrea el să asigure dreptul electoral; amar constituționalism!

Ministrul Erdélyi cere primirea ambilor paragrafi. Primește modificarea lui Szalay.

Urmează votarea prin sculare. Președintele anunță, că pentru eliminarea pagrafului 7 au votat 68, contra 73. Pagraful s'a primit deci cu o majoritate de 5 voturi și fără amendamentul lui Szalay.

La § 8 Mohay Sándor recomandă, că speșele de călătorie și de întreținere să se fixeze de comitetele municipale.

Kossuth Ferencz propune eliminarea §-ului 8.

Mólnár Hozias crede, că poziția de deputat nu poate fi folosită în scopuri de afaceri. Primindu-se §-ul s'ar pute întemeia conșorii, cari ar face din mandatul de deputat un simplu obiect de vînzare. — Să alătură la propunerea lui Kossuth.

În contra primirii mai vorbesc și deputați: Szentiványi Kálmán, Lukács Iulius și Hermann Otto.

Hóránzsky roagă a se pune în pagraf, ca speșele de călătorie și întreținere să se stabilească egal în toate cercurile.

Gajári Ödön primește pagraful, pentru-că el înseamnă un progres față de starea actuală.

Madarász József zice, că n'a luat cuvîntul în cursul dezbaterilor, de oare-ce știe, că astăzi e de ris acela, care vorbește despre independența Ungariei ca despre un ideal. El mulțumește alegătorilor săi, că nu s'as lasă corupți nici-odată și prin nimeni și nici chiar dela dînsul n'au primit nici-cînd vre un standard. (Aplause în stînga extremă).

Vajay István vorbește contra §§-ilor 7 și 8, care înseamnă legalizarea cumpărării de suflete și cari vor duce țeara la pîiere.

Președintele suspendă ședința pe 5 minute.

După redeschiderea la cuvîntul Polónyi Géza. Declară că dînsul nu crede a pute convinge pe ministrul de justiție, totuși își ține de datorință a lua cuvîntul la acest pagraf, care va folosi numai acelor, cari până acum și-au plătit scump alegerea; acei deputați însă pe cari până acum n'ia costat absolut nimic sau foarte puțin alegerea, vor trebui să plătească scump acest pagraf. Dar' abstracție făcînd dela această impregiurare, pagraful amintit e un adevărat atentat contra bunei cuviințe. (Aplause în stînga). Dacă voește guvernul alegeri curate, introducă sufragiul universal secret. — Vorbitorul se alătură la propunerea lui Kossuth.

Visontai Soma poate vorbi numai cu cea mai mare îndignare despre amendamentul referentului, pe care îl respinge.

Referentul Mohay Sándor își retrage amendamentul.

Punîndu-se chestia la vot, majoritatea respinge modificările și primește §-ul 8 neschimbat.

La § 9 la cuvîntul Múlek Lajos. Propune eliminarea §-ului.

Ministrul Erdélyi vorbește contra acestor propuneri.

Pagraful se primește.

La § 10 Sima Ferencz propune eliminarea pagrafului.

Referentul Mohay Sándor vorbește contra propunerii lui Sima și pagraful se primește neschimbat.

Președintele amînă continuarea discuției pe Luni.

REVISTA PRESEI.

„Dreptatea” (nr. 121 scrie din incidentalul noției lui „Pester Lloyd” despre sosirea a 685 de Români din Caras-Severin la expoziția millenară, un prim-articol intitulat „Caransebeșenii la milleniu”. Condamna purtarea nedemnă a Caransebeșenilor, cari au desconsiderat frumosul nume al antecesorilor lor, „bravii grănițeri de odinioară” și vestește îndeosebi ținuta slugarnică a primarului

din Caransebeș, Burdia și a prim-petitorilor cari s'au pus în fruntea oilor perdue, gerându-se pe sine drept reprezentanți ai întregului popor românesc. „Dreptatea” e cuprinsă de o „deosebită mirare, că confuzia și zăpăceala aceasta, chiar în comitatul Caras-Severin ese la iveală într'un mod atât de vehement”.

„Așteptăm deslușiri, — încheie „Dreptatea” — dar' mai presus de toate așteptăm, că grănițerii cei vestiți să-și deschidă ochii”.

Se caută amatori!

DI Dr. Zosim Chirtop ne comunică următoarea circulară, care s'a trimis mai multor, — probabil tuturor, — învătătorilor noștri confesionali din comitatul Turda-Arieș de către Vasile Tomuția, Român neaoș și notar cercual al Câmpenilor.

Dăm circulara întocmai, cu toate podoa-bele ortografice, pe care le cuprinde. — Cine știe! odată și odată, poate că va servi de document și pentru ideile politice și sentimentele românești ale notarului în chestiune și pentru reforma ortografiei române, ce pare a și-o fi propus ca scop al activității sale literare.

Eată circulara, al căreia manuscris îl păstrăm la redacție, cu intenția de a-l încadra, ca să servească de document pe cînd se va scrie istoria milleniului:

Nro. 1409—896.

On. D. Invetiator

în Câmpeni.

La transcrierea on. inspectoratului regiunii de scole Nro 1142 oficioasă sentenți înconștințiată cum ca invetiatori confesionali a calatori la expozitiunea din Pest a gratuită.

Câmpeni, 9 VI. 1896.

Tomuția,

not. cer.

Voiajiul, cum se vede, e pentru învătătorii gratuit; dar' totuși un voiajiu nu se poate face fără speșe, — și am întreba pe verdele Român și bravul notar Tomuția, că cine plătește aceste speșe?

Dăm cu socotința, că nu le-o fi plătiind din punga d-sale!... Ori, — mai știți?

În tot cazul stăm bine cu milleniul dacă se plătesc până și speșele de voiajiu vizitatorilor și totuși nu se găsesc amatori!

Ugion și chestia națională.

În ședința parlamentului maghiar, ținută la 13 Iunie n., Ugion Gábor a rostit un „strășnic” discurs șovinist contra expozelului ministrului de externe Goluchowski, și mai ales contra părții privitoare la politica orientală, atîcînd cu o deosebită violență expunerile ministrului asupra politice externe a României.

Dăm aici pe larg absurditățile și ridicolitățile dezbateri de Ugion în chestia aceasta.

„Cînd în expozelul ministrului de externe se spune, că îndeosebi trebuie scoasă în relief ținuta în toate privințele corectă a regatului român, oare pe cine voim noi să înalțăm prin această? Pe noi înșine sau pe Români? Români bine știu, ce au făcut, ce fac și ce planuesc, ear' noi sîntem prea bine informați, că acele agitațiuni, acele uneliri de sobol, cari numai din România se întrețin, numai din România se remunerează, numai din România se prevăd cu plată stornică, ear' aici în țeara noastră e o continuă fluctuație agitațională, pe care o s'ervîșește România așa — zis „neoficiios”, deși persoanele oficioase încă sînt toate membri la Ligă și cel mult, îndut-nează, ca și în celelalte state europene, că până sînt în oficiu, a depăși provisoric din ea, spre a nu servi guvernelor străine drept obiect de reclamație.

Dar' totuși cei mai importanți bărbați ai României sînt membri ai acelei Lige, care conduce agitația și uneltirea de sobol contra noastră, ba acum sînt două feluri de Legi: una, cea liberală, „e guvernamentală, alta, cea conservativă și opozițională și aceste două vor emula în a desvolta mai multă putere în Ungaria și a-și elupta, câștiga și ag'omera astfel în patria lor cât mai multă popularitate în popor, căci doar' acolo partidele politice nu-și dobîndesc una față de alta popularitate în chestii interne, ci în chestia transilvană, prin agitație desvoltată în detrimentul Ungariei. (Adevărat! Așa e în stînga extremă). Și chiar atunci se ridică guvernul de externe care reprezintă Ungaria și zice: Ținuta regatului român e în toate privințele corectă.

Bine știm, că au ținut adunări scandaloase și ofensatoare pentru Ungaria și cînd poliția le-a împrăștiat, aceasta a tras după sine căderea prefectului poliției (ce minciună infamă!! Red. „Trib.”) și ministrul de interne a trebuit să abdică, pentru-că n'a voit să permită, ca pe străzile Bucureștilor să se vatemă unitatea politică și teritorială a Austriei și Ungariei, cari trăesc în prietenie cu ei. E foarte natural, că acea țeară, care nu se apără înșuși pe sine și unitatea sa teritorială și suferă, ca fie-ce vecin al ei să susțină o ade-

A apărut și se află de vânzare la
„Institutul Tipografic” din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de
Sava Popovici-Barcianu.

Edițiunea a cincea
revidată și completată
de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având
la fine și un mic vocabular german-român
costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

La Institutul Tipografic, în Sibiu,
se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Baza de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apă-
rută în Viena, este dedicată energicului
Dr. Carol Lueger.

„MUNTEANA”,

societate de credit și păstrare pe acții în Ofenbaia (Offenbünya).

Concurs.

Pentru ocuparea postului de cassar
la această societate se deschide concurs până
la 1 Iulie 1896, până-când petenții au
a-și trimite cererile lor provăzute cu ur-
mătoarele documente:

1. Atestat de botez.
2. Atestat despre conduita sa.
3. Atestat de calificățiune.
4. Atestat despre praxa pe acest teren.

Alesul va fi dator a depune o cau-
țiune de fl. 1000 în bani, hârtii de va-
loare sau realități, și să cunoască în vor-
bire și scriere limba română și maghiară.
Salarul anual este 480 fl. și tantiema
provăzută în statute.

Ofenbaia (Offenbünya), în 9 Iunie
1896.

Ioan Is. Tordai,
președ. direcțiunii.

[1604] 1-3

Se caută pentru moara „Pricăia”
din Bocșa-română, cottul Caraș Severin

un morar,

care totodată și ca „mașinist” se poate
provede lucrul de mașină. Moara se mină
și cu apă și cu foc.

Venitul morarului este: 10% din
venitul morii, pâne liberă pentru familie
și dreptul de a-și îngrășa 2 porci din
venitul morii. De oare-ce mai toți măci-
nătorii sunt Români, m'as bucura dacă și
reflectanții la acest post ar fi Români, în
lipsa reflectanților români, se cere dela
alți reflectanți cunoașterea limbii române.

Amănunte și deslușiri mai detaliate
comunică proprietarul morii Constantin
Morariu în Bocșa-română, stațiunea
postală și gară.

Insinuările se se fac la proprietarul
morii până în 10/22 Iunie a. c., de oare-ce
în serviciul morii poate intra în 18/30
Iunie a. c.

[1560] 4-5

Constantin Morariu.
proprietar.

Pianuri durabile și de un sunet nobil cu mecanism de prima
calitate, precum o pretinde gustul bun al inteligenței, se află după cele mai
plăcute modeluri în

[1254] 10-30

I-a prăvălie transilvană de pianuri și armonii

a lui

Victor v. Heldenberg,

Sibiu, Strada Morii numărul 12.

sunt reprezentate exclusiv firmele cele mai renumite și mai probate:

Ludwig Bösendorfer, } constructori ces. reg. de pianuri.
J. M. Schweighofer fii, }

Fritz und Sohn, Hoffmann, liferantul camerier al Alteței-Sale Archi-
ducelui Carol Ludovic, Proksch, Rösler (Dresda), Blüthner (Lipsca).

Garantie perpetuă pentru construcțiuni bune.

Prețuri modeste.

Regeneratorul de păr al lui Adler

(recunoscut prin multe scrisori de mulțumită).

Cel mai bun, mai sigur și mai puțin dăunos mijloc pentru regenerarea colorii de păr,
care redă în timpul cel mai scurt colorarea adevărată a părului și nu murdărește la
folosire nici albiturile de pat nici basa părului, promovează însă creșterea părului și
curăță de mătreață. Prețul de o sticlă împreună cu instrucțiunea despre folosință
costă numai 1 fl. 50 cr.

Crema de mâni și obraz

cel mai bun și mai nestrăicios mijloc în contra sgrăbunțelor, petelor, spuziturilor,
a înroșirii teintului și pentru conservarea fineții, un mijloc cu mult mai bun ca cele
cunoscute de până acum. O cutie 50 cr. sau 70 cr.

Lapte spermacet

în contra aspririi, înroșirii și pentru conservarea mânilor și conservarea fineții și
colorii lor albe, eazăși fără nici o teamă și daună. Per flacon 1 fl.

Ajutor și sănătate

află cei-ce sufer de catar ori influență și dureri de laringe, prin folosirea mult recunoscutului

Mijloc de mirosit din Bănat.

Prețul per flacon împreună cu instrucțiune pentru folosință 80 cr.

Antibibin,

cel mai sigur remediu în contra beției. Acest mijloc e demult probat, precum do-
vedesc multe scrisori de mulțumită, din partea unor persoane, cari au fost îndatinate
de mulți ani cu folosirea de spirituoase și n'au putut fi mântuite de aceste patimi,
numai prin acest mijloc. Prețul de un flacon împreună cu instrucțiunea fl. 1.50.

Specialitățile de sus sunt a se procura dela [1158] 10-10

Lud. Jul. Adler, farmacist,

Farmacia la „Sfta Treime” în Bocșa-germană (Nemet-Bogsán) nr. 64, Ungaria-de-Sud.
Comandele prin poșta se efectuează prompt pentru trimiterea paralelor sau cu rambursă.
Emballagiul se socotește în prețul însăși.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE
Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi
Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

„TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.